



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 268/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ и ВВ обоје на привременом раду у ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Ђушић адвокат из ..., против тужене ГГ из ... чији је пуномоћник Станко Вранић адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3754/18 од 05.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3754/18 од 05.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прибоју П 203/15 од 19.02.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је раскинут уговор о доживотном издржавању ../09 закључен пред Општинским судом у Прибоју 01.07.2009. године између сада пок. ДД из ... и тужене ГГ из ... изјавом правних следбеника сада пок. ДД овде тужилаца о раскиду уговора о доживотном издржавању, због неиспуњења обавеза од 29.10.2015. године и да се наложи туженој да трпи последице раскида уговора. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим су тражили тужиоци да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању ../09 закључен пред Општинским судом у Прибоју 01.07.2009. године између сада пок. ДД из ... и тужене ГГ из ... и да као такав не производи правно дејство. Ставом трећим изреке обавезани су тужиоци да туженој солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 66.900,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж бр 3754/18 од 05.02.2019. године одбио као неосновану жалбу тужилаца и поврдио пресуду Основног суда у Прибоју П 203/15 од 19.02.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 04.11.2015. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара, према одређеној и наплаћеној такси од 1.900,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору, који се не односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора од 10.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић